

CBE 47-2017

Fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen de mevrouw X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,
 en

de Examencommissie psychologie, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van de verweerder van 9 februari 2017, waarin appellante wordt meegedeeld dat zij plagiaat heeft gepleegd in haar masterscriptie en waarbij appellante wordt uitgesloten van deelname aan de Module Master Thesis tot 1 september 2017. Tevens wordt appellante meegedeeld dat zij niet meer in aanmerking kan komen voor het predicaat “cum laude”.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de verweerder van 9 februari 2017, waarin appellante wordt meegedeeld dat zij plagiaat heeft gepleegd in haar masterscriptie en waarbij appellante wordt uitgesloten van deelname aan de Module Master Thesis tot 1 september 2017.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 19 april 2017, waar appellante is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van Y.

III. Ontstaan en loop van het geding

In januari 2017 heeft appellante een concept versie van haar masterscriptie ingeleverd bij haar scriptiebegeleider Z. Vervolgens heeft de scriptiebegeleider plagiaat in de ingeleverde versie van appellante geconstateerd. Het gaat om overnemen van teksten uit artikelen van andere auteurs, zonder dat deze teksten op de adequate wijze worden geciteerd of gescheiden van de eigen tekst van appellante. Op 8 februari 2017 voert verweerder een gesprek met appellante in verband met het geconstateerde plagiaat.

Vervolgens legt verweerder bij besluit op 9 februari 2017 de onder I. genoemde sancties op. Op 6 maart 2017 dient appellante via CLRS een beroepschrift in tegen voornoemd besluit. Op 15 maart 2017 vindt een schikkingsgesprek plaats. Dit heeft echter niet tot een schikking geleid, waarna verweerder op 20 maart 2017 een verweerschrift indient. Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting van het College op 19 april 2017.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante stelt dat er geen sprake is van fraude of plagiaat, omdat zij slechts een concept versie van haar scriptie heeft ingeleverd. De regels uit het OER en de Regels & Richtlijnen (RR) over fraude zijn niet van toepassing op concept versies, maar alleen op eindversies. Appellante voert aan dat een controle op fraude en plagiaat derhalve alleen bij de eindversie van haar scriptie had moet plaatsvinden, omdat zij in de concept versie van haar scriptie nog wijzigingen kan aanbrengen. Appellante stelt zich op het standpunt dat haar scriptiebegeleider haar eerst had moeten waarschuwen in plaats van zich meteen tot verweerder te wenden met haar bevindingen van plagiaat.

Voorts voert appellante aan dat de verwijzing in het betreden besluit naar artikel 9.16 OER en artikel 13 RR niet klopt. Deze artikelen gaat niet over fraude of plagiaat in de masteropleiding. Appellant verwijst naar het document “Master Thesis Research Procedure”, beschikbaar op Nestor. Onder 3. staat: “A plagiarism check will always be part of the evaluation of the thesis”. Dit maakt deel uit van 4.8. “Final Assessment”. Volgens dit document vindt de plagiaatcheck pas plaats bij de eindversie, dus nadat de eerste begeleider de concept versie van de scriptie akkoord heeft bevonden. Appellante had echter officieel gezien geen scriptiebegeleider, omdat Z het

contract niet heeft ondertekend. Geen van deze genoemde regels zijn van toepassing op concept versies.

Appellante verzoekt het College te oordelen dat zij de scriptie waar zij reeds aan begonnen is mag afmaken en verzoekt aldus tot gegrondverklaring van haar beroep.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd. Reeds tijdens het schikkingsgesprek heeft verweerder aangegeven dat er een onjuiste verwijzing is gemaakt naar artikel 9.16 OER. Dit moet zijn: artikel 5.7 OER. De verwijzing naar artikel 13 RR is wel correct. De RR zijn te vinden in de studiegids.

Verweerder bestrijdt de stelling van appellante dat de controle op plagiaat enkel in de eindversie van de scriptie kan plaatsvinden, en dus niet in een concept versie. De stelling van appellante wordt ook niet ondersteund door bepalingen uit de OER en/of RR. De bedoeling van het inleveren van een concept versie van de scriptie is dat dit stuk wordt nagekeken en beoordeeld. Derhalve is het onderdeel van de assessment, en valt de door appellante van een andere auteur overgenomen paragraaf zonder bronvermelding onder de definitie van fraude in de OER en RR. Verweerder is het bevoegde orgaan om sancties op te leggen ingeval er fraude is geconstateerd. Het staat zonder meer vast dat appellante een complete paragraaf van haar concept scriptie heeft overgenomen van een andere auteur zonder enige bronvermelding of opmerking van appellante dat dit niet haar eigen gedachtengoed was.

Verweerder geeft aan dat van een student die zijn masterscriptie schrijft als laatste onderdeel van zijn opleiding verwacht mag worden op de hoogte te zijn van de regels rondom plagiaat. De scriptiebegeleider had appellante niet eerst hoeven te waarschuwen alvorens zij verweerder op de hoogte bracht van de melding van plagiaat. Zij heeft correct en in overeenstemming met de hiervoor geldende regels gehandeld op grond van de RR door de melding aan verweerder over te brengen. Overigens had de scriptiebegeleider het eerste begeleidingscontract wel degelijk ondertekend, maar had appellante zelf verzuimd om binnen de gestelde deadline te ondertekenen als gevolg van persoonlijke omstandigheden. De scriptiebegeleider heeft ingestemd met verlenging van de deadline onder de voorwaarde dat appellante een nieuwe planning zou opstellen. Dit heeft appellante verzuimd waardoor er niet opnieuw een contract is ondertekend. De scriptiebegeleider heeft haar begeleidende werkzaamheden desalniettemin voortgezet. Verweerder ziet in deze gang van zaken een redelijke verklaring waarom de tweede handtekening door de scriptiebegeleider niet is gezet.

Tot slot verzoekt verweerder het College om het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat plagiaat of fraude een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

Er staat niet ter discussie tussen partijen dat appellante in een deel van de door haar ingeleverde concept versie van haar masterscriptie niet op de in de wetenschappelijke wereld vereiste manier heeft geciteerd.

Thans dient de vraag te worden beantwoord of verweerder dit onjuiste gebruik terecht heeft aangemerkt als fraude. Onder fraude wordt in artikel 5.7 OER verstaan *“het handelen van nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn of andermans kennis, inzicht en vaardigheden gehele of gedeeltelijk onmogelijk te maken.”* *“Onder fraude wordt tevens het plegen van plagiaat verstaan, hetgeen het overnemen van andermans werk of ideeën zonder correcte bronvermelding is.”*

Het College beantwoordt deze vraag bevestigend nu niet ter discussie staat dat appellante een complete paragraaf in haar masterscriptie heeft overgenomen uit een wetenschappelijk artikel zonder hierbij op de voorgeschreven wijze te citeren. Verweerder heeft dit daarom terecht aangemerkt als fraude.

Appellante betoogt dat er geen sprake is van plagiaat in de zin van de OER en RR nu het plagiaat is aangetroffen in een concept versie van haar scriptie, en niet in de eindversie. Dit betoog faalt onder verwijzing naar jurisprudentie van het CBHO (CBHO 2015/232), waarin wordt bepaald dat een concept versie van een werk ook fraude kan bevatten. Bovendien heeft appellante in de concept versie niet uitdrukkelijk aangegeven dat zij een deel van de tekst letterlijk had

overgenomen, maar dit later nog zou aanpassen. Ook heeft zij dit niet op andere wijze aan de scriptiebegeleider kenbaar gemaakt.

Verweerder heeft reeds tijdens het schikkingsgesprek aangegeven dat er per ongeluk een verkeerde verwijzing is gemaakt naar een artikel in de OER. Dit had moeten zijn artikel 5.7 OER. Hoewel appellante terecht heeft geconstateerd dat de oorspronkelijke verwijzing niet juist was, kan deze constatering niet leiden tot gegrondverklaring van haar beroep nu verweerder de verschrijving reeds heeft gecorrigeerd. Deze beroepsgrond faalt.

Voorts constateert het College dat het ondertekenen van het contract over de scriptiebegeleiding niet conform de gebruikelijke procedure is verlopen zoals verweerder heeft uiteengezet. De scriptiebegeleider heeft appellante ter wille willen zijn door de scriptiebegeleiding voort te zetten hoewel appellante de gevraagde planning nog niet had ingeleverd. Deze coulante houding van de scriptiebegeleider kan niet tot gegrondverklaring van het beroep leiden, zodat ook deze beroepsgrond faalt.

Thans dient het College te onderzoeken of de opgelegde straf naar het oordeel van het College in verhouding staat tot de geconstateerde overtreding. De opgelegde sanctie bestaat uit de uitsluiting van deelname aan de Module Master Thesis tot 1 september 2017. De maximale straf zou ingevolge artikel 5.7 OER bestaan uit uitsluiting voor de duur van een jaar. Verweerder heeft niet de maximale duur van uitsluiting willen opleggen. De opgelegde sanctie komt het College gelet op alle omstandigheden niet onredelijk voor.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 9 mei 2017 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. C.J.G. Onderwater en mw. M.A. van der Valk leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.